

1 PRVO PISMO TESALONIČANOM

1

Apd 15,22+;
16,1+

Naslov

Rm 1,1+
2 Tes 1,1-2

1 Pavel, Silván in Timotej tesaloníški Cerkvi v Bogu Očetu in v Gospodu Jezusu Kristusu: milost vam in mir.

2

Flp 1,3

2 Tes 1,3

3 Zahvala in čestitke

1 Tes 5,8
1 Kor 13,13+
Raz 2,2

2 Zmeraj se zahvaljujemo Bogu za vas vse, ko se vas spominjamo v svojih molitvah. **3** Pred našim Bogom in Očetom imamo neprenehoma v spominu vaše delo vere, napor ljubezni in vztrajnost upanja v našega Gospoda Jezusa Kristusa.

4

1 Tes 2,13

5 Vemo namreč, od Boga ljubljeni bratje, da ste izvoljeni. **5** Kajti naš evangelij ni prišel med vas samo z besedo, ampak tudi z močjo in Svetim Duhom ter s popolno zanesljivostjo. Saj veste, kakšni smo postali med vami v vaše dobro. **6** In vi ste začeli posnemati nas in Gospoda: besedo ste sprejeli v veliki stiski in z veseljem Svetega Duha, **7** tako da ste postali zgled vsem verujočim v Makedoniji in v Ahaji. **8** Kajti od vas je Gospodova beseda odjeknila ne samo po Makedoniji in po

6

Mt 13,20-21
Apd 17,1-9

Ahaji, ampak se je vaša vera v Boga razširila po vseh krajih, tako da nam o ničemer ni treba govoriti. **9** Sami namreč govorijo o nas, kako ste nas sprejeli in kako ste se spreobrili k Bogu: odvrnili ste se od malikov, da bi služili živemu in resničnemu Bogu **10** in pričakovali iz

7

Rim 14,17

2 Kor 9,2

Gal 5,22

2 Tes 3,7+

nebes njegovega Sina. Tega je obudil od mrtvih, Jezusa, ki nas rešuje pred prihodnjo jezo.

8

Rim 1,8

9

Jer 10,10
Apd 3,19+;
14,15

10 Sami namreč veste, bratje, da naš prihod med vas ni bil prazen. **2** Čeprav smo prej doživeli v Filipih, kakor veste, trpljenje in zasramovanje, smo se opogumili v našem Bogu in vam v velikem boju

10

1 Tes 4,16-17
Mt 3,7+

Rim 1,18;

2,5sl.

Pavlovo ravnanje med bivanjem v Tesaloníki

2 Sami namreč veste, bratje, da naš prihod med vas ni bil prazen. **2** Čeprav smo prej doživeli v Filipih, kakor veste, trpljenje in zasramovanje, smo se opogumili v našem Bogu in vam v velikem boju

1

Apd 13,46+;
16,19-24

2 Kor 3,12

Flp 1,30

1 Pavel: v nasprotju s tem, kar Pavel običajno dela, tu ne zahteva zase naslova *apostol*, kajti v Tesaloníki, tako kot v Filipih, njegovo apostolstvo ni bilo sporno, kakor je bilo pozneje v Korintu ali pri Galačanih. – *in mir* dodatek: »Od Boga, našega Očeta, in Gospoda Jezusa Kristusa« (prim. 2 Tes 1,2). **3** *vere ... ljubezni ... in upanja*: Pavel ima pred očmi te tri krščanske naravnosti (prim. 1 Kor 13,13+), v delovanju v življenju Cerkve in pri vsaki od njih poudarja kvaliteto, ki je posebno potrebna v težkih razmerah. – *v našega*: predlog dodan. **5** *naš evangelij* razl.: »Božji evangelij« ali »evangelij našega Boga«. Evangelij ni samo oznanjevanje, temveč vsa nova ojkonomija odrešenja (Gal 1,7+), katere učinkovitost zagotavlja Duh. – *z močjo in Svetim Duhom*: moč (gr. *dýnamis*), ki se kaže v oznanjevanju evangelija, ne pomeni nujno čudežev, čeprav ista beseda, zlasti v množini, navadno pomeni čudeže. Mišljena je Božja moč (prim. Rim 1,6 in 1 Kor 2,1-4), ki podpira oznanjevalce, in kakor je bil v SZ Božji duh iz-

brano orodje tega delovanja, tako je zdaj na delu Sveti Duh. **6** *besedo*: beseda (gr. *lógos*) je v praksi v evangelijih (prim. Mr 4,14.20.23) domala sopomenka za evangelij (prim. Gal 6,6; Flp 1,14; Kol 4,3 itd.). Izraz večkrat natančneje opredeljuje dopolnilo: *Božja beseda* ali *Gospodova beseda* (prim. 1,8; 2,13; 4,15; 2 Tes 3,1), s tem pa je poudarjen božanski izvor te besede, ki je po izbranih ljudeh naslovljena na ljudi. **8** Tudi če upoštevamo pretiravanje, lahko razumemo, da življenje kristjanov, skladno z evangelijem, samo zagotavlja širjenje njihove vere: to je ena od oblik Božje besede. **9-10** Zdi se, da ti vrstici vsebujeta zelo zgoščen povzetek besed, ki se ponavljajo v oznanjevanju. Obe osrednji danosti sta organizirali evangelij, ki ga je oznanjal Pavel: krepka potrditev monoteizma (Mr 12,29+; 1 Kor 8,4-6; 10,7.14; Gal 4,8-9 itd.) in kristologija, ki je poudarjala prihod vstalega Gospoda (prim. 1 Kor 1,7; 15,23+). Opozarjamo na naziv »njegov Sin«, ki ga povezuje z Jezusom že to prvo Pavlovo pismo.

oznanili Božji evangelij. ³Kajti naše spodbujanje ne izvira iz zablode, ne iz nečistih nagibov, ne iz zvijačnosti, ⁴ampak tako oznanjamo, kakor nas je imel Bog za vredne, da nam zaupa evangelij: pri tem pa ne skušamo ugajati ljudem, ampak Bogu, ki preizkuša naša srca. ⁵Nikoli namreč nismo govorili tako, da bi se prilizovali, kakor veste. Prav tako nam oznanjevanje ni bilo pretveza za pohlep: Bog je priča o tem. ⁶Tudi nismo iskali slave pri ljudeh, ne pri vas ne pri drugih, ⁷čeprav bi lahko uveljavili svoj ugled kot Kristusovi apostoli, ampak smo nastopili med vami z vso ljubeznivostjo. S prav takšno toplino, s kakršno mati neguje svoje otroke, ⁸smo vam hoteli dati ne samo Božji evangelij, ampak tudi svoje življenje, in sicer zato, ker ste se nam priljubili. ⁹Saj se spominjate, bratje, kako smo se trudili in kako smo se mučili: ko smo vam oznanjevali Božji evangelij, smo noč in dan delali, da ne bi bili komu izmed vas v breme. ¹⁰Vi ste priče in Bog je priča, kako sveto, pravično in neoporečno smo se vedli do vas, ki ste verovali. ¹¹Tudi veste, kako smo vsakogar izmed vas kakor oče svoje otroke ¹²opominjali, spodbujali in rotili, da živite tako, kakor se spodobi pred Bogom, ki vas kliče v svoje kraljestvo in v svojo slavo.

Vera in potrpljenje Tesaloničanov

¹³Prav zaradi tega se tudi mi neprenehoma zahvaljujemo Bogu, da ste besedo, ki ste jo slišali in prejeli od nas, sprejeli ne kot človeško besedo, ampak, kar resnično je, kot Božjo besedo, ki tudi deluje v vas, kateri verujete. ¹⁴Bratje, postali ste posnemovalci Božjih Cerkvá, ki so v Kristusu Jezusu v Judeji. Tudi vi ste od lastnih rojakov pretrpeli iste hude reči kakor one od Judov, ¹⁵torej od njih, ki so celo ubili Gospoda

2 5 o tem dodano. **7** uveljavili svoj ugled db. dali čutiti svojo težo: pomen je tukaj dvojen: moralen (delati se pomembne in ugledne) in materialen (delati na vaše stroške, prim. 2,9; 2 Tes 3,8; 2 Kor 11,9). – z vso ljubeznivostjo db. blagi; razl.: »kakor nedoletni otroci«. – mati db. dojilja. **8** svoje življenje db. svoje duše. **9** Pavel večkrat s ponosom omenja, da ni maral biti gmotno odvisen od krščanskih skupnosti, ki jih je ustanovil (prim. 2 Tes 3,7-9; 1 Kor 4,12; 2 Kor 11,7-10; 12,13-18; Apd 20,33-35). Prav ko je oznanjal evangelij v Tesaloniki, pa je vendar sprejel pomoč od Filipljanov (Flp 4,15-16). **12** opominjali ali bodrili. – kliče razl.: »je poklical«. – v svoje kraljestvo in v svojo slavo: Božje kraljestvo (2 Tes 1,5; Apd 19,8; Ef 5,5 itd.; Mt 4,17+) in njegova slava sta Božji dobrini v pravem pomenu, h katerima Bog kliče (4,7; 5,24) in vodi svoje izvoljene (1,4). **13** zahvaljujemo Bogu: ta druga zahvala (1,2-10) je bila mišljena kot začetek samostojnega pisma, ki se je prvotno končavalo v 4,2; odlomek 3,11-4,2 ima namreč značilnosti sklepa in je dvojniki s 5,23-28. Nekateri hočejo videti v vrsticah 13-16 vrinek, vendar razlogi, ki jih navajajo, niso prepričljivi. – prejeli ... Božjo besedo: zgoščen opis apostolskega izro-

čila. Besedo poslušalci najprej »prejmejo« (4,1; 2 Tes 3,6; 1 Kor 11,23; 15,1,3; Gal 1,9; Flp 4,9; Kol 2,6), tj. slišijo (Rim 10,17+; Ef 1,13; Apd 15,7 itd.), nato prodre do srca (prim. Rim 10,8-10), tam je »sprejeta« (1,6; 2 Tes 2,10; 2 Kor 11,4; Apd 8,14 itd.; Mr 4,20), se pravi: poslušalec spozna, da po svojem poslancu govori Bog (4,1sl.; 2 Kor 3,5; 13,3). – deluje: ali morda »postane delujoča«, saj Bog deluje po svoji besedi in verujočih (prim. 1,8; 2 Tes 3,1; Heb 4,12). **14** pretrpeli ... od Judov: ostri ton vrstic 15-16 (ki povezujeta zgodovinskega Jezusa z Jezusom vere) odseva prve polemike v Jeruzalemu (Mt 5,12; 21,33-46; 23,29-37; Apd 2,23+); povzroča ga zagrizenost Sinagoge, da bi ovirala Pavlovo oznanjevanje med pogani (v 16; prim. Flp 3,2-3; Apd 13,5+). Vendar Pavel pripisuje krivdo samo neposrednim nasprotnikom njegovega misijonarjenja. Pogosto bo opozarjal na veličino izvoljenega ljudstva in v drugih zvezah dopolnil sedanjo sliko (prim. Rim 9-11; Gal 4,21-31). Ne bo skoparil s prizadevanji, da bi utrdil edinost med kristjani iz poganstva in tistimi iz Izraela (prim. 1 Kor 16,1+; Ef 2,11-22). **15** ubili Gospoda Jezusa: tukaj je edino mesto, kjer Pavel imenoma označi tiste, ki so bili odgovorni za Jezusovo smrt. – preganjali ali pregnali.

4
2 Kor 5,9
Gal 1,10
Ef 3,7
1 Tim 1,11
5
Jer 11,20
Rim 1,9
6
Jn 5,41.44
7
1 Kor 3,2
Gal 4,19
8
Rim 9,3
Gal 2,20+
9
1 Tes 4,11
Apd 18,3+
Rim 1,9
2 Tes 3,6-12
10
Rim 1,9
11
1 Kor 4,15+
12
1 Tes 5,24
Mt 4,17+
2 Tes 1,11
1 Pt 5,10
13
1 Tes 1,2-10
Rim 11,16
1 Kor 11,2+
Heb 4,12
14
Mt 23,29-37
Apd 2,23-24+;
1 Kor 1,2+
2 Tes 3,7+
1 Pt 5,9
15
1 Kor 2,8

16 Jezusa Kristusa in preroke in preganjali tudi nas. Ti niso Bogu všeč, nasprotniki vseh ljudi so ¹⁶in nam branijo oznanjati poganom, da bi se rešili. Tako so prignali svoje grehe do skrajnosti. Toda jeza nad njimi je že priklopela do vrhunca.

17

18

19 **Apostolova zaskrbljenost**

¹⁷Mi pa, bratje, za kratek čas zapuščeni od vas kot sirote, po obličju, ne pa v srcu, smo zelo hrepeneli po vas in si močno prizadevali, da bi videli vaše obličje. ¹⁸Zato smo hoteli priti k vam – vsaj jaz, Pavel, več kot enkrat –, a Satan nam je to preprečil. ¹⁹Kajti kdo je naše upanje in naše veselje in venec, s katerim bi se lahko ponašali pred našim Gospodom Jezusom ob njegovem prihodu, če ne prav vi? ²⁰Vi ste namreč naša slava in naše veselje.

3 Timotej poslan v Tesaloniko

2 **3** ¹Ker nismo več mogli strpeti, smo sklenili ostati v Atenah sami, ²k vam pa smo poslali Timoteja, našega brata in Božjega sodelavca pri Kristusovem evangeliju, da bi vas utrdil in spodbudil v vaši veri, ³tako da se nihče ne bi pustil vznemirjati v teh stiskah. Sami namreč veste, da smo za to postavljeni: ⁴že ko smo bili pri vas, smo vam napovedovali, da bomo trpeli stisko, kakor veste, da se je tudi zgodilo. ⁵Zato tudi jaz nisem več strpel in sem dal poizvedeti, kako je z vašo vero, ali vas ni morda skušal skušnjavec in pojde naš trud v nič.

5 Zahvala za prejete novice

6 ⁶Pravkar pa se je od vas vrnil Timotej in nam prinesel veselo sporočilo o vaši veri in o vaši ljubezni in kako nas imate zmeraj v lepem spominu ter nas želite videti, kakor želimo tudi mi vas. ⁷Zato, bratje, ste nas s svojo vero potolažili v vsej naši bridkosti in stiski. ⁸Saj zdaj spet živimo, da le vi trdno stojite v Gospodu. ⁹Le kako naj se zahvalimo Bogu glede vas za vse veselje, ki ga zaradi vas čutimo pred našim Bogom? ¹⁰Noč in dan prosimo z vso gorečnostjo, da bi mogli videti vaše obličje in dopolniti, kar še manjka vaši veri.

12 ¹¹Sam Bog pa in naš Oče ter naš Gospod Jezus naj usmeri našo pot k vam. ¹²Vam pa naj Gospod nakloni rast in preobilje v ljubezni,

16 jeza dodatek: »Božja«. – vrhunca db. konca. **19** prihodu: prihod (gr. *parousia*) pomeni Jezusovo vrnitev v slavi ob koncu časov (prim. 3,13; 5,23; 2 Tes 2,1-8,9; 1 Kor 15,23 in Mt 24,3).

3 **2** Božjega sodelavca nekateri rokopisi izpuščajo, drugi pa imajo: »Božjega služabnika in našega sodelavca«. **3** Judovska apokaliptika si je predstavljala, da se bodo pred koncem sveta na vernike zgrnile preizkušnje in nesreče, dokler ne bo prišel Mesija in zakraljeval (prim. Mr 13vzp.). Živeti v stiskah je za Pavla običajni na-

čin življenja pred Kristusovim prihodom (prim. Apd 14,22). **5** skušnjavec tj. »Satan« iz 2,18 (prim. 1 Kor 7,5; Mr 1,13); glede »skušnjavca«, »Satana«, »hudiča« prim. Job 1,6+; Raz 12,9+. **10** manjka vaši veri: luknje v veri zadevajo tako pouk, ki ga je treba dopolniti, kakor »delo« (1,3) celotnega življenja, ki se mora vedno bolj naravnnavati v pravo smer (prim. Rim 14,1; 2 Kor 10,15; Flp 1,25). **12** v ljubezni ... in vse: ljubezen se mora udejanjati najprej znotraj občestva, nato pa se razširiti na vse ljudi (prim. Gal 6,10+). – s katero ljubite dodano. – jo čutimo dodano.

s katero ljubite drug drugega in vse, prav kakor jo čutimo mi do vas, ¹³da bi tako utrdil vaša srca, da bodo neoporečna v svetosti pred Bogom in našim Očetom, ko pride naš Gospod Jezus z vsemi svojimi svetimi. Amen.

Priporočili: svetost življenja in ljubezen

4¹Sicer pa vas, bratje, prosimo in opominjamo v Gospodu Jezusu, **4**¹da še bolj napredujete v tem, kar ste prejeli od nas, to namreč, kako vam je treba živeti, da boste ugajali Bogu; sicer pa tako živite. ²Saj veste, kakšna navodila smo vam dali po Gospodu Jezusu.

³Kajti to je Božja volja, vaše posvečenje: da se vzdržite nečistovanja, ⁴da vsakdo izmed vas ohrani svoje telo v svetosti in časti, ⁵ne pa v poželjivi strasti kakor *pogani, ki ne poznajo Boga*. ⁶Naj v tej stvari nihče ne goljufa in ne vara svojega brata. Kajti vse to Gospod *kaznuje*, kakor smo vam že povedali in izpričali. ⁷Saj nas vendar Bog ni poklical k nečistosti, marveč k svetosti. ⁸Kdor torej zametuje te zapovedi, ne zametuje človeka, temveč Boga, *ki vam daje svojega Svetega Duha*.

⁹O bratski ljubezni pa ni treba, da vam pišemo: vas same je Bog poučil, da ljubite drug drugega. ¹⁰Sicer to tudi delate do vseh bratov po vsej Makedoniji. Spodbujamo pa vas, bratje, da še bolj napredujete. ¹¹Prizadevajte si živeti v tišini, skrbeti za svoja opravila in delati s svojimi rokami, kakor smo vam zapovedali. ¹²Tako naj bi spodobno živeli v očeh tistih, ki so zunaj, in naj ne bi potrebovali nikogar.

Umrl in živi ob Gospodovem prihodu

¹³Nočemo pa, bratje, da ne bi vi ničesar vedeli o tem, kako je s tistimi, ki so zaspali, tako da se ne boste vdajali žalosti kakor drugi, ki nimajo upanja. ¹⁴Če namreč verujemo, da je Jezus umrl in vstal, bo Bog tiste,

13 z vsemi svojimi svetimi. Amen: »Amen« imajo samo nekateri rokopisi. Svetost (4,3+), sad bratske ljubezni, se bo razcvetela ob paruziji. »Sveti« so tukaj lahko izvoljeni, odrešeni ali pa angeli (prim. Apd 9,13+).

4¹ v Gospodu Jezusu: Pavel govori »v« (v. 1) ali »po« (v. 2) Kristusu ali tudi v imenu Kristusa (prim. 4,15; 2 Tes 3,6,12). Njegov moralni nauk, ki je tudi nauk prve krščanske kateheze, daje svetni morali novo vrednost, s tem da jo postavi pod Kristusovo znamenje (Kol 3,18+; prim. Flp 4,8-9). – *kar ste prejeli od nas*: Pavlovo ustno oznanjevanje ni bilo samo doktrinalno (1 Kor 2,2); vsebovalo je tudi moralna navodila (v. 11). **3** to je Božja volja, vaše posvečenje: Božja volja (prim. Mt 6,10) dela ljudi svete (v. 3,7; 2 Tes 2,13; Ef 1,4). Bog je tisti, ki posvečuje (5,23; 1 Kor 6,11; prim. Jn 17,17; Apd 20,32); Kristus je postal naše posvečenje (1 Kor 6,11). Na kristjanih pa je, da svetost udeležujejo (Rim 6,19+). Pogosto se imenujejo »sveti«

(Apd 9,13+). **4** svoje telo: bodisi lastno telo (5,23; prim. Rim 12,1; 1 Kor 6,19) bodisi *telo svoje žene* svojo posodo, tako v več rabinskih besedilih in 1 Pt 3,7. **6** Naj v tej stvari ali Naj pri kupčevanju. **8** vam daje svojega Svetega Duha: Ezekiel (36,27; 37,14) je napovedal dar Duha mesijanskemu ljudstvu; namig poudarja kontinuiteto med tesaloniško Cerkvijo in prvim občestvom, ki je prejelo ta dar (Apd 2,16sl.33.38 itd.). Glede notranjega daru Duha vsakemu kristjanu prim. Rim 5,5+. **12** v očeh tistih, ki so zunaj: življenjska drža skupnosti je bila (do)živeto oznanjevanje evangelija (1 Tes 1,6-8; 1 Kor 14,23.25.40; Flp 2,14-16; Kol 4,5; 1 Tim 3,7). **13-18** Ko Pavel odgovarja na nemir in dvome pri nekaterih spreobrnjenih, ki so mislili, da so pokojni oškodovani, ker jih ne bo ob Gospodovem prihodu, Pavel znova potrjuje temeljni nauk o vstajenju mrtvih, da bi utrdil vero in upanje vseh. **13** zaspali tj. umrli. Ta evfemizem je bil običajen tako v SZ in NZ kakor pri Grkih. Prav tako je vstajenje »prebujenje« (prim. 5,10). **14** po Jezusu ali v Jezusu.

13
1 Tes 5,23
Zah 14,5
1 Kor 1,8+;
15,23+
Gal 6,10

4
1
1 Tes 2,13+
Rim 12,1-2
1 Kor 11,2+
2 Tes 3,6
3
Mt 6,10
Ef 1,4
4
1 Kor 6,12-20
Ps 79,6
Jer 10,25
5
Ps 79,6
Jer 10,25
6
5 Mz 32,35
Ps 94,1
7
Jn 17,19
8
Ezk 37,14
Lk 10,16
Rim 5,5
1 Kor 2,13
2 Kor 1,22
9
Iz 54,13
Jer 31,33-34
Jn 6,45;
13,34+

10
2 Tes 1,3
11
Apd 18,3+
2 Tes 3,6-12
12
1 Kor 5,12+
Ef 4,28
13
Ef 2,12
Kol 1,27
14
Sir 48,11
Rim 1,4+;
8,11+;
10,9+
1 Kor 15,1+

15 ki so zaspali po Jezusu, privedel skupaj z njim. ¹⁵Oprti na Gospodovo besedo, vam rečemo tole: Mi, ki še živimo in bomo ostali do Gospodovega prihoda, nikakor ne bomo prehiteli zaspalih. ¹⁶Kajti sam Gospod bo ob povelju, ob nadangelskem glasu in ob Božji trobenti stopil z neba. Najprej bodo vstali tisti, ki so umrli v Kristusu. ¹⁷Potem pa bomo mi, ki živimo in bomo ostali, skupaj z njimi odneseni na oblakih v zrak, naproti Gospodu: tako bomo zmeraj z Gospodom. ¹⁸S temi besedami se torej tolažite med seboj.

5 Čuječnost v pričakovanju Gospodovega prihoda

5 ¹Kar pa zadeva čase in trenutke, bratje, ni treba, da bi vam pisali o tem, ²saj sami natančno veste, da bo Gospodov dan prišel, kakor pride tat ponoči. ³Ko bodo govorili: »Mir in varnost,« tedaj bo nenadoma prišla nadnje poguba, kakor pride porodna bolečina nad nosečnico, in ne bodo ubežali. ⁴Vi, bratje, pa niste v temi, da bi vas ta dan presenetil kakor tat, ⁵saj ste vsi sinovi luči in sinovi dneva. Nismo sinovi noči in ne teme, ⁶zato nikar ne spimo kakor drugi, ampak bodimo budni in trezni. ⁷Tisti namreč, ki spijo, spijo ponoči, in tisti, ki se opijajo, se opijajo ponoči. ⁸Mi, ki pripadamo dnevu, pa bodimo trezni: *oblecimo si oklep vere in ljubezni, za čelado pa upanje odrešenja.* ⁹Kajti Bog nas ni namenil za jezo, ampak za to, da pridemo do rešitve po našem Gospodu Jezusu

¹⁵ *Gospodovo besedo*: to besedo je težko natančno določiti (čeprav bi mogli primerjati Mt 24 z v. 15-17). Morda gre tu preprosto za sklicevanje na Gospodovo avtoriteto (prim. Dan 7,1.13.16). – *mi ... bomo ostali*: tisti, ki bodo še živi na dan paruzije, med katere se Pavel tukaj uvršča po predvidevanju, ki izraža upanje, ne pa gotovost (prim. 5,1). – *zaspalih tj. umrlih*. **16** *glasu ... Božji trobenti*: glas, trobenta, oblaki (vse to je značilno za teofanije, prim. 2 Mz 13,22+; 19,16+) so običajne vrvine apokaliptičnega slovestva (prim. Mt 24,30sl.+; 2 Tes 1,8+). **17** *in bomo ostali manjka* v nekaterih rokopisih. – *odneseni dh. ugrabljeni*. – *naproti Gospodu ... z Gospodom*: umrli bodo prvi odgovorili na glas trobente, s tem da bodo vstali. Pridruženi bodo živečim in vsi skupaj bodo odpeljani na srečanje z Gospodom, potem ga bodo spremljali na sodbo, ki bo slovesen začetek njegovega kraljevanja brez konca. Bistvena je zadnja poteza: živeti za zmeraj z njim (prim. 4,14; 5,10; 2 Tes 2,1). V tem je odrešenje, veličastvo, kraljestvo, ki ga Jezus naklanja tistim, katere je izvolil (2,12).

5

5-11 Ko ponavlja Gospodove trditve o negotovosti časa njegovega zadnjega prihoda (Mt 24,36vzp.; Apd 1,7), ki ga moramo pričakovati z budnostjo (Mt 24,42vzp.50; 25,13), se Pavel brani pred tem, da pozna ta datum. Gospodov dan (1 Kor 1,8+) bo prišel kot tat (prim. Mt 24,43vzp.); treba je biti buden (v. 6; prim. Rim 13,11; 1 Kor 16,13; Kol 4,2; 1 Pt 1,13; 5,8; Raz 3,2sl.; 16,15), čas

je kratek (2 Kor 6,2+). Čeprav je sprva mislil, da bo med tistimi, ki bodo videli ta dan (4,17; prim. 1 Kor 15,51), je kasneje spoznal, da bo prej umrl (2 Kor 5,3; Flp 1,23), in svaril je tiste, ki so mislili, da bo ta dan prišel prav kmalu (2 Tes 2,1sl.). Tudi načrti glede spreobrnjenja poganov (Rim 11,25) dajejo misliti, da pričakovanje utegne biti dolgo (prim. Mt 25,19; Lk 20,9; 2 Pt 3,4.8-10). **1** *čase in trenutke*: sprejet izraz (prim. Apd 1,7+), ki označuje Božje gospodovanje nad časom in njegove zapovrstne pobude, ki zaznamujejo razdelke tega časa (prim. Apd 17,26). **2** *tat ponoči*: če bi se bilo preganjanje končalo (2,14; 3,3-5), bi bili mogli to razlagati, kakor da je na zakrit način do paruzije že prišlo; 2 Tes 2,1-2 popravlja to zmotno razlago. **4** *dan ... kakor tat*: omemba dneva (brez določila, 1 Kor 1,8+) olajšuje zdrš pomena. Svetloba in dan, stanje budnosti, sta nasprotje temi in noči, spanju (ki ni več smrt kakor v 4,13sl.). Prav tako so »sinovi luči« (v. 5), kristjani, nasprotje »sinovom teme« (prim. Jn 8,12+; Flp 2,15, pa tudi Mt 7,13-14). Nasprotje dan-noč, luč-tema je dobro znano tudi v kumranskih spisih, v katerih gre za izrazit dualizem: ljude se delijo v dobre in pokvarjene, ker jih navdihujeta dva nasprotna si »duhova«. V SZ ta dvojnost ni nikoli tako jasno izražena. **9** To je mogoče razlagati tudi zelo narobe; če vrstico 10 beremo v luči vrstice 6, lahko potegnemo iz vrstice 9 idejo, da so bili verujoči predeterminirani za zveličanje in so torej lahko nekaznovano delali, kar so hoteli; 2 Tes 2,13-3,15 popravlja to krivo razlago.

Kristusu, ¹⁰ki je umrl za nas, da bi mi, pa naj bedimo ali spimo, živeli skupaj z njim. ¹¹Zato tolažite drug drugega in drug drugega izgrajujete, kakor to že delate.

Nekaj zahtev življenja v skupnosti

¹²Prosimo pa vas, bratje, zavedajte se, kdo so tisti, ki s trdom delajo med vami in so vaši predstojniki v Gospodu ter vas opominjajo; ¹³zaradi njihovega dela imejte do njih največje spoštovanje in ljubezen. Živite v miru med seboj.

¹⁴Opominjamo pa vas, bratje: Opozarjajte tiste, ki nočejo delati, tolažite malodušne, podpirajte slabotne, bodite potrpežljivi z vsemi. ¹⁵Glejte, da ne bi kdo vračal komu hudega s hudim, ampak si zmeraj prizadevajte za to, kar je dobro za vas in za vse.

¹⁶Zmeraj se veselite. ¹⁷Neprenehoma molíte. ¹⁸V vsem se zahvaljujete: kajti to je Božja volja v Kristusu Jezusu glede vas.

¹⁹Duha ne ugašajte. ²⁰Preroštev ne zaničujte. ²¹Vse preizkušajte, in kar je dobro, obdržite. ²²*Zla, pa naj bo kakršno koli, se vzdržite.*

Zadnja molitev in slovo

²³Sam Bog miru naj vas posveti, da boste popolni. In vse, kar je vaše-ga, duh, duša in telo, naj bo ohranjeno neoporečno, dokler ne pride naš Gospod Jezus Kristus. ²⁴On, ki vas kliče, je zvest in bo to izpolnil.

²⁵Bratje, molíte tudi za nas. ²⁶Pozdravite s svetim poljubom vse brate. ²⁷Rotim vas pri Gospodu, da preberete to pismo vsem bratom.

²⁸Milost Gospoda našega Jezusa Kristusa z vami.

10
1 Tes 4,14+
11
Ef 2,20+
12
1 Kor 16,16
Gal 6,6
1 Tim 5,17
Tit 1,5+
Heb 13,17
14
Rim 14,1
2 Tes 3,6-12
15
2 Mz 21,25+
Mt 5,38sl.
Rim 12,17
Gal 6,10
Kol 3,12-13
18
1 Tes 4,3
Ef 5,20
19-22
Job 1,1,8;
2,3
1 Kor
12,1,10+
23
1 Tes 3,13+
Iz 11,6+
2 Tes 3,16
24
1 Kor 1,9+
2 Tes 3,3
25-27
Rim 15,30+
2 Kor 13,12+
Kol 4,16
2 Tes 3,1

10 Nov zelo klen poziv Pavlova oznanjevanja: Bog nas rešuje po Jezusu Kristusu, ki je umrl za nas. »Bedimo ali spimo« znova pomeni »žive ali mrtve« kakor v 4,14-17: vsi verujoči bodo deležni zveličanja. **12** *in so vaši predstojniki* ali *in vas vodijo*. O teh predstojnikih ne vemo veliko: njihova predanost, ki jo udejanjajo v Kristusovem imenu, zasluži spoštovanje in ljubezen. **17** Ta zelo kratki nasvet molitve »brez prekinitve« je imel velikanski vpliv na krščansko duhovnost (prim. 1,2; 2,13; Lk 18,1+; Rim 1,10; 12,12; Ef 6,18; Flp 1,3-4; 4,6; Kol 1,3; 4,2; 2 Tes 1,11; 1 Tim 2,8; 5,5; 2 Tim 1,3 itd.). **19** Dar Duha (4,8) je značilnost mesijanskega časa, razločevanje tega, kar navdihuje, pa je eden od njegovih darov (1 Kor 12,10; 14,29; 1 Jn 4,1; prim. 2 Tes 2,2; prim. 1 Kor 12,1+). **20** Ne gre za starozavezne prerokbe, ampak za novozavezne navdihnjenice, ki so globlje doumeli Božji odrešenjski načrt in spodbujali krščanska občestva k veri, ki deluje po ljubezni (prim. Gal 5,6; 1 Kor 12,10,29; 13,2; 14,3). **21** V grških krščanskih skupnostih so se karizme ali darovi Svetega Duha – prerokovanje, govorjenje v neznanih jezikih itd. – silno razširile in njihove posledice so pritegnile Pavlovo pozor-

nost (prim. 1 Kor 12–14). Tu že vidimo zasnovo pravil, ki jih bo Pavel dal Cerkvi v Korintu z namenom, da v njenih članih prebudi pravi odnos do teh razodetij Duha. Te darove je treba spoštovati, vendar to ni celotno krščanstvo. Še več, treba se je navaditi »razločevati« duhove in razlikovati dobro od slabega. **23** *posveti, da boste popolni* ali *posveti v celoti*. – *duh, duša in telo*: ta trojna delitev človeka je samo Pavlova; ta sicer ne pozna sistematične in povsem skladne »antropologije«. Poleg telesa (Rim 7,24+) in duše (1 Kor 15,44+) se tu pojavlja duh, ki je lahko bodisi božansko počelo novega življenja v Kristusu (Rim 5,5+) bodisi – še prej – človekov najvišji del, odprt vplivu Duha (Rim 1,9+). Poudarek je na celoti učinkov Božjega posvečujočega delovanja (3,13; 4,3+), dejanja njegove zvestobe. **27** *preberete ... vsem bratom*: Vg dodaja »svetim« (bratom). Prva omemba javnega branja apostolovega pisma, verjetno med bogoslužnimi shodi. Kol 4,16 tudi zahteva, da se pisma izročajo drugim Cerkvam. Polagoma bodo Cerkve postavile apostolska pisma ob bok evangelijem in SZ (2 Pt 3,15-16+; prim. 1 Mkb 12,9+; 1 Tim 5,18-19+). **28** *z vami*: Vg dodaja »Amen«.